

NEON

ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης
ΚΑΘ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΑ

Ετήσια εν Κύπρῳ Σελίνια..... 8
 Εν τῷ ἔξωτερικῷ 10

Πᾶσι αἰτηθῆναι δέον νὰ γίνῃται πρὸς τὸν
 ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσι ἀποδείξεις πληρω-
 μῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἀρθρὰ σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ
 «Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.
 Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
 μαι τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
 Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΣ

Ὁ ἐπισκοπῶν τὰ ἐν Κύπρῳ πείθε-
 ται, ὅτι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος καθίστα-
 ται ἥτερον χρήσιμος—ἵνα μὴ εἰπωμεν
 ἀχρηστος—εἰς τὰ Βρεττανικὰ συμ-
 φέροντα ἢ Νήσος, ἣν οἱ Ἀγγλοὶ κα-
 ταλαμβάνοντες ἐπηγγέλλοντο, ὅτι θὰ
 καθίστων παράδεισον τῆς Ἀνατο-
 λῆς.

Ἡ Κύπρος κατελήφθη ὡς ἐλέγε-
 το τότε—ἀλλ' οὐχὶ ὡς ἐν ταῖς συν-
 θηκαῖς φέρεται—ἐπὶ σκοποῖς στρατι-
 ωτικαῖς καὶ ἄλλοις συντελοῦσιν εἰς
 τὰ μεγάλα συμφέροντα τοῦ Ἡνωμέ-
 νου Βασιλείου καὶ ὁμως ἀπὸ τῆς
 καταλήψεως τῆς Κύπρου ὑπὸ τῶν
 Ἀγγλῶν μέχρι τῆς σήμερον οὐδεμία
 ὑπάρχει ἀπόδειξις ἐμπεδοῦτα τὴν γνώ-
 μην, ὅτι ἡ Κύπρος μέλλει νὰ ἐξυπη-
 ρετήσῃ τὰ Βρεττανικὰ συμφέροντα,
 οὐκ ὀλίγα δὲ ὑπάρχουσιν, ὅτι ὁλως
 ἀδιαφοροῦν οἱ Βρεττανοὶ περὶ τῆς
 ἀποικίας τῶν ταύτης.

Στρατὶς ἐν τῇ νήσῳ δὲν ὑπάρχει·
 τὸ ἐν Κύπρῳ σταθμεῖον ἡμίταγμα δὲν
 δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποδείξις τοῦ
 ὅτι ἡ νήσος μέλλει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς
 ἑρμητήριον μεγάλης τινὸς ἢ μικρᾶς
 ἐνεργείας ἐν τῷ μέλλοντι, διότι οὐδὲ
 καταλύματα καὶ παρασκευάζονται
 ὑπ' αὐτοῦ ἐν οἷς νὰ καταλύσῃ τάγμα
 στρατοῦ. Στρατῶνες ἢ στρατῶν ἐν ᾧ
 νὰ στρατωνισθῶσι δύο τάγματα ἐλ-
 λείπει ἀποσκευαὶ στρατιωτικαὶ ἐν
 ἀποθήκαις δὲν ὑπάρχουσιν· ὁδοὶ ἀμα-
 ξιτοὶ φέρονται ἐκ τῶν λιμένων τῆς
 Κύπρου εἰς τὸ στρατόπεδον ὑπάρχουσιν
 ἀτελείσταται καὶ ἀνεπαρκεῖς ἴσως
 εἰς τὰς ἀνάγκας. Ὑδρατὰ ἐπαρκῆ
 εἰς τὰς χρεῖας χιλιάδες στρατοῦ δὲν
 φέρουσι παρὰ τὸ στρατόπεδον οὐδὲ φρον-
 τίς τις εἰς ἐξέρισιν τοιούτων κατα-
 βάλλεται. Λιμὴν, δι' οὗ ἀσφαλῶς ἐν
 ὥρᾳ χειμῶνος νὰ τελεσθῇ ἡ ἐπιβίβα-
 σις καὶ ἀποβίβασις στρατευμάτων δὲν
 ὑπάρχει, ὡς ἐλλείπουσιν ἐν γένει πάν-
 τα τὰ στρατιωτικὰ ἐκεῖνὰ ἔργα, δι'
 ὧν γνωρίζεται καὶ καταδηλοῦται ἡ
 στρατιωτικὴ χρησιμότης χώρας τινος
 ἢ πόλεως, ἢ δὲ πολιτείας τῶν δικαίων

τῶν ἐνισχύει ἐν τῇ ψυχῇ τῶν Κυπρί-
 ων τὸ φρόνημα, ὅτι ἡ Κύπρος κατε-
 λήφθη ὡς ἀποκρίνησις λίρας ἀγγλικᾶς,
 καὶ σελίνια τοῦς φόρους, οἵτινες ἐπα-
 χθέςτεροι ἀπὸ τῆς κατοχῆς κατίστη-
 σαν, ἀνευτενὸς ἀνταλλάγματος ἀγα-
 θοῦ καὶ πρὸς τὰς προδοκίας τοῦ λαοῦ
 ἀναλόγου.

Ἡ ἐκ τοῦ τόπου ἀπουσία πάσης
 σχεδὸν στρατιωτικῆς δυνάμεως, εἰς
 τόπον εἰς ὃν οὐδ' ἅπαξ τοῦ ἐναντιοῦ
 καταπλεῖι πολεμικὸν ἀγγλικὸν πλοῖ-
 ον, ἡ ἀδιαφορία πρὸς ὅτι θάναται νὰ
 καταστήσῃ εὐκόλῳ τὴν ἐγκατάστα-
 σιν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἐν αὐτῷ,
 πρὸς τῇ ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν κατοχῇ
 τῆς Αἰγύπτου, ἡ ὁσημέραι αὐξαν-
 μένη ἀδιαφορία τῆς βρεττανικῆς κυ-
 βερνήσεως πρὸς τὸν τόπον, ταῦτα
 πάντα πηθεύουσιν ἡμᾶς ὅτι ἡ ἡμετέρα
 νήσος ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καθί-
 στάται ὡς μόνον ἀχρηστος εἰς τὰ
 βρεττανικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ καὶ ἐ-
 παχθῆς, καὶ ὅτι ἡ κατοχὴ αὐτῆς εἰ-
 νέ τι ἐρήμερον καὶ τρόπον τινὰ ἐπι-
 θαλλόμενον ὑπὸ τῶν συνθηκῶν μόνον.
 Ἐπὶ τούτῳ δὲν διαμαρτυροῦμεθα· διό-
 τι ὡς πλειστάκις ὑπὸ τοῦ ἐγγυώρου
 ἐλληνικοῦ τύπου διεκηρεύχθη καὶ διὰ
 πολυπληθῶν πανταχοῦ τῆς νήσου
 συλλαλητηρίων διετρανώθη ὁ Κυπρι-
 ακὸς λαὸς ὁλέγεται ὑπὸ τοῦ πόθου
 τῆς ἐθνικῆς του ἀποκαταστάσεως
 καὶ εἰς ταύτην ὡς τὴν μόνην ἀγκυ-
 ραν τῆς σωτηρίας του προσβλέπει· τοῦ-
 τε ἐπισφόμερον πάντων ἐν ὥρᾳ λί-
 αν ἐπιστήμῃ στεντορεῖα τῇ φωνῇ εἰ-
 πε καὶ ἐκτρυφῶν ὁ Μακαριώτατος
 Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Σωφρόνιος διὰ
 τοῦ ἀξιωματικοῦ του τούτου «Στέρ-
 γο μεν τὸ παρὸν, χωρὶς
 νὰ λησμονώμεν τοὺς πό-
 θους ἡμῶν καὶ τὴν ἐ-
 θνικὴν μας ἱστορίαν».

Δὲν διαμαρτυροῦμεθα, τὸ ἐπαναλαμ-
 βάμεν, ἐὰν ἡ νήσος ἡμῶν δὲν ἐξυ-
 πηρετῇ τοὺς στρατιωτικοὺς τῶν Ἀγ-
 γλῶν σκοποὺς, ἀλλὰ διαμαρτυροῦμεθα,
 ὅτι ἀποτίνοντες τόσον βαρεῖς φόρους
 καὶ δὲν βλέπομεν ἐνεργούμενον ὑπὲρ τοῦ
 τόπου καὶ θέλουμεν καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ
 εἰδωρῶσι οἱ ὑπόγονοι τῆς νήσου
 τῶν λαῶν καὶ νὰ μὴ λησμονώσιν, ὅ-

τι ὁ ἐλληνικὸς λαὸς τῆς Κύπρου λαὸς
 ἐν ταῖς δοκιμασίαις καὶ ταῖς πικρί-
 αῖς αὐτοῦ θανατᾶται ὑπὸ τῆς γλυ-
 κείας ἐκείνης ἐλπίδος, ἥτις ἐμβάλλει
 θάρος ἐν ταῖς δυστυχίαις καὶ καρτε-
 ραν ἐν τοῖς θεινοῖς στερεῶς ἐγόμενος
 τῶν ἀδιαφιλονικητῶν καὶ ἱερῶν αὐ-
 τοῦ πόθῳ.

Ἡ προδοκία αὕτη, ἐνισχυμένη
 μάλιστα ὑπὸ τῆς πολιτικῆς κατα-
 στάσεως τῆς νήσου καθίστησι τὸ ἐνε-
 στώ· ἥτερον ἐπαχθὲς καὶ κρατύνει τὴν
 εἰς τὸ μέγα, τὸ ἐθνικὸν μέλλον πίστιν
 τοῦ πολυπαθοῦς κυπριακοῦ λαοῦ.

ΠΩΣ ΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΙ ΚΑΘΑΡΣΕΙΣ
ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΕΝ ΛΕΜΗΣΩ.

Τῇ παρελθούτῃ παρασκευῇ κατέ-
 πλευσεν εἰς Λεμεσσὸν ἡ θαλαμήγος
 τοῦ ὁμογενοῦς Ι. Στεφάνου Σκυλλί-
 τῃ ἀρὰ ἀνέμενε ἐπὶ ὥραν πολλὴν
 ἐδύθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀγγλοῦ ἐ-
 παρχιακοῦ ἱατροῦ κ. Γιάγκ μετ' ἐνὸς
 ἄλλου Ἀγγλοῦ ἱατροῦ καὶ ἐνὸς τελω-
 νιακοῦ ὑπαλλήλου. Οἱ ἐπισκίπτει ἀ-
 νήλθον ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου, ἐξήτασαν
 τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ ἔγγραφα καὶ
 ἐξήλθον· τὸ ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας κατὰ
 τὴν ὥραν ἐκείνην τοῦ περιπάτου πλη-
 θος εἶδε κατόπιν μετ' ἀπορίας ἐπιστρέ-
 φοντα τὸν ἱατρὸν καὶ διατάσσοντα τὸ
 πλοῖον νὰ τεθῇ ὑπὸ καθαρίν, αὐτὸν
 δὲ καὶ τοὺς φίλους του ἐπανερχομένους
 αὐτοῖς καὶ συγκοινωνούντας μετ' αὐ-
 τοῦ.

Ἡ ἐκ τούτου ἐντύπωσις ὑπῆρξεν
 αἰσχίστη· αὐτὰ δὲν εἶνε «οὐδὲ τούρ-
 κικα» προσέθηκ' ἅπαντες· πάσαντα
 ἐστάλησαν αἱ δέουσαι διαμαρτυρίαι
 καὶ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ προέβη εἰς κα-
 ταγγελίας, τὰ δὲ πράκτορεῖα τῶν ξέ-
 νων Δυνάμεων ἔδωκαν τὰς ἀναγκαῖας
 πληροφορίες ἐπὶ τοῦδε.

Ὁ περίεργος καὶ ἀλλόκοτος εὗρος
 ἱατρὸς λέγεται ὅτι ἀκούων ἐν τῇ ἐλ-
 ληνικῇ λέσχῃ «Ἐνώσει» τὰς διαμαρ-
 τυρίας τοῦ πολὺ εὐλόγως ὠρισμένου
 πλήθους ἐρώναξε «τὸ κατὰ στρωμα
 τοῦ ἀτμοπλοίου εἶε καθαρώτερον τῆς
 τραπέζης τοῦ ἀναγνωστηρίου».

Πρὸ τινος ἔτι αὐτὸς ὁ ἀρχίατρος τῆς

νήσου, ἐπειδὴ ἐθεώρησε τὸ ἀτμοπλοῖον,
 μετ' οὗ εἶχε συγκοινωνήσῃ, μεμολυ-
 σμένον ὑπέβαλεν ἑαυτὸν εἰς καθαρίν.
 Ἀρὰ γε καὶ ὁ κ. Γιάγκ δὲν ὤφειλε νὰ
 γνωρίζῃ ὅτι τὸ αὐτὸ εἶδε νὰ πράξῃ ἐν
 τῇ περιστάσει ταύτῃ.

Ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν τὸ ἀποτέ-
 λεσμα τῶν καταγγελιῶν κατὰ τῆς
 τοιαύτης συμπεριφορᾶς του.

ΛΕΜΗΣΩΣ, τῇ 4/16 86:ίου 93.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΙΤΙΟΥ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Νέου Ἐθνικοῦ»

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θάπορσισῃ νὰ
 γράψῃ ἀπὸ τὰ χωρία μας δὲν εἰδεύει
 ἀπὸ ποῦ νὰ ῥίξῃ· τὰ πράγματά μας
 καὶ σεῖς οἱ ἐφημεριδογράφοι, μάλι-
 στα δεικνύοντες τῆς Σάλπιγγος καὶ οἱ
 βουλευταὶ μας πάντοτε τὰ λέγετε,
 ἀλλὰ δυστυχῶς χωρὶς καμμίαν ὠφέ-
 λειαν· τί νὰ εἰπῶ σήμερον ἐγώ; Καὶ
 ὁμως νὰ προσπαθῶ εἰς τὰ πολλὰ
 ἐποῦ εἶπαν οἱ ἄλλοι νὰ προσθέσω καὶ
 ἐγὼ μερικά.

Ἐπειδὴ γράφω ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν.
 Κιτίου εἶνε δίκαιον νὰ γράψω τὰς
 ἐντυπώσεις μου διὰ τὸν νέον ἀρχιε-
 ρέα μας κ. Κύριλλον. Εἰς τὸ χωρίον
 μου ἔμεινε ὁ Μητροπολίτης δύο ἡμέ-
 ρας καὶ εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ ὅχι
 μόνον διὰ τὰ ἐκκλησιαστικά μας
 πράγματα ἐφρόντισεν ὅσον ἐμποροῦ-
 σε καὶ ἐτακτοποίησε μερικάς ἀνωμα-
 λίας ἐποῦ ὑπῆρχον ἀλλὰ ἐφρόντιζε
 πολὺ νὰ μανθάνῃ καὶ διὰ τὰ ἐξωτε-
 ρικά πράγματα· ἡρώτα περὶ ὧν
 μας τῶν υποθέσεων· καὶ περὶ τῶν ὑ-
 παλλήλων τῆς διοικήσεως πῶς φέ-
 ρονται μετ' οὓς χωρικοὺς καὶ περὶ τῆς
 γεωργίας μας, καὶ περὶ τῶν δένδρων
 μας μᾶς εἶπε πάρα πολλὰ χρήσιμα
 καὶ ὠφέλιμα· ἐπ' ἐκκλησίας μᾶς ὡ-
 μίλησε πολὺ ὠραία καὶ μετ' ὅσον ὁ
 ποῦ ἐννοοῦμεν ἡμεῖς οἱ χωρικοί. Ἡ
 ἀλήθεια εἶπε, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι
 μας ἔλαβαν πολλὴν καλὴν ἐκλογὴν
 Μητροπολίτου καὶ εὐχόμεθα πάντοτε
 τοιαῦτα νὰ ἔχω νὰ σοῦ γράψω περὶ
 τοῦ νέου δεσπότη μας.

Περὶ τῆς γεωργίας μας καὶ ἐγὼ
 δὲν εἰδεύω τί νὰ σοῖ εἰπῶ· αἱ τελευ-

ταίαι βροχαί ωρελούσι πολύ τὰ χαρουπόδενδρα καὶ τὰ ἐλαιόδενδρα. Ἀλλὰ, φίλε μου, καὶ ἂν γεωργήσωμεν χαρούπια καὶ ἂν δὲν γεωργήσωμεν σχεδὸν εἶνε τὸ ἴδιον πρᾶγμα· διότι καὶ εἰς τὴν μίαν περίστασιν καὶ εἰς τὴν ἄλλην δὲν μᾶς περισσεύει τίποτε ἐπειδὴ ἡ τιμὴ αὐτῶν εἶνε ἀσήμαντη ἀληθεῖα ἐλησιμόνητα νὰ πῶ, ὅτι, ὅταν γεωργήσωμεν δὲν πεινούμεν τόσον πολὺ ὅσον ὅταν δὲν γεωργήσωμεν αὐτὴ εἶνε ἡ διαφορά· ὡς πρὸς τὰ ἐλαιόδενδρα ὅμως ἀλλάσσει, διότι ὅταν ἔχωμεν λάδι, δὲν ἀγοράζομεν καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μᾶς περισσεύει κατ' ἄλλα μεγάλο κακὸ ἐπεσεν εἰς τὸν τόπον μας! Τὰ χωρία τὰ ὅποια κάμνουν κομανδάριας παραπονοῦνται πολὺ ὅτι τὸ πρεῖόν των δὲν ἔχει ἀξίαν, καθὼς δὲ ἤκουσα ἀπὸ μερικῶν, οἱ ὅποιοι ἦλθαν ἀπὸ τὴν Μεσαορίαν καὶ ἐκεῖνοι οἱ χωρικοὶ ἔχουσι μεγαλύτερα παράπονα ἀπὸ τὰ ἰδικά μας, διότι τὸ πρᾶγμα των δὲν ἔχει ζήτησιν καὶ τὸ κρατοῦν φυλαγμένον. Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς πλέον νὰ διορθώσῃ αὐτὴν τὴν Κύπρον, διότι βλέπω, ὅτι ἡμεῖς δὲν εἰμποροῦμεν νὰ κάμωμεν τίποτε δι' αὐτήν.

Ἐάν νομίζης, ὅτι αὐτὰ πρὸ σου γράφω εἰμπορεῖς νὰ τὰ δῶλῃς εἰς κανὲν μέρος τῆς ἐφημερίδος σου θὰ με ὑποχρέωσῃς, ὅτι μοῦ φαίνεται ὅτι πρέπει νὰ μάθωσιν ὅλοι, ὅτι ἡ κατάστασίς μας δὲν εἶνε πολὺ εὐχάριστος. Ἐδοῦμαι ἄλλην φοράν νὰ εἰμπορέσω νὰ σοῦ γράψω περισσότερα καὶ καλὴτερα.

«Χωρικός».

FIAT LUX

Κατωτέρω δημοσιεύομεν διατριβὴν τινὰ ἀξιότιμου φίλου πλήρη ἀτεκνοῦ ἁλματος, ἀναφορικῶς πρὸς ὅσα ὁ κ. Γ. Τέτσης ἐδημοσίευσεν, ἀρῶν εἶχεν ἤδη ἀπομακρυνθῇ τῆς Κύπρου πολλὰ μίλια, καθήκον δὲ δημοσιογραφικὸν ἐπιβάλλεται καὶ ἡμῖν ν' ἀνασκευάσωμεν ἐν ὀλίγοις καὶ διαφεύσωμεν διαρρήδην τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Τέτσης ἐπιρριπτομένην μομφὴν κατὰ τῆς κοινωνίας, ἐν ἣ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ζῶμεν, ὅπως μὴ ἀρῶσθωμεν ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πραγμάτων οὕτε τοὺς ἐντός, οὕτε τοὺς ἐκτός τῆς νήσου ἡμῶν οἰκοῦντας. Εἶνε πράγματι ἀκατονώμαστον νὰ βλέπῃ τις τὸν κύριον τοῦτον ρίπτοντα τὸ ρυπαρὸν χειρόκτιόν του κατὰ πρόσωπον τῆς κοινωνίας μας, νὰ ὑβρίζῃ καὶ ν' ἀπειλῇ αὐτὴν μακρόθεν, ἐνῶ ὥφειλε νὰ ἐγνωμονῇ αὐτὴ. Διὸ δικαίως ἡγέρθη ἡ γενικὴ ἀγανάκτησις κατὰ τοῦ κ. Τέτσης, ὅστις σφονδυλιζὼν φεύγων τῆς νήσου δὲν ἡσχύνθη νὰ γράψῃ ὅσα κατὰ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἔγραψεν, ἐστίνον ραδιουργίῶν αὐτὴν θεωρῶν καὶ οὐδὲν ἐθνικὸν ἔργον ἀφίνουσιν νὰ εὐδοκίμησιν ἐν αὐτῇ.

Ὁ κ. Τέτσης ἐλθὼν ἐνταῦθα ἀγνώστος τοῖς Κυπρίοις καὶ ἐπαγγελλόμενος πομπωδῶς τὴν ἰδρυσιν Ἰουνασίου ἔτυχε τοιαύτης ὑποστηρίξεως, ὥστε, καθὰ ἐδημοσίευσεν τὸ δημοσιογραφικὸν του ὄργανον, «ὁ ἀριθμὸς τῶν προσελθόντων μαθητῶν ὑπερέβη τὰς προσδοκίας του καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἐνοικιάσῃ καὶ ἄλλην οἰκίαν». Τὸ δεύτερον ἔτος ὁ ἀριθμὸς τοῦ Τετσεῖου Λυκείου ᾗζησε καὶ πολὺ ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ διετυμπάνιζεν ὅτι προσκλήτεας καὶ ἐκ Λονδίνου Ἀγγλὸν καθηγητὴν, εὐ ἐπεδείκνυε πρὸ πολλοῦ καὶ τὴν φωτογραφίαν, ἔλαβε τηλεγράφημα ἀγγέλλον τὴν ἀναχώρησίν του διὰ Κύπρον. Ἀλλ' ὁ χρόνός παρήχθη καὶ ὁ ἐκ Λονδίνου καθηγητὴς δὲν ἤρχετο καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν παρεπονούντο οἱ μαθηταὶ, ὡν τινὲς ἐφιθύρουν ὅτι καὶ ἡ τροφὴ των εἶνε ἀνεπαρκής, εἶτα δὲ καὶ οἱ διδάσκαλοι, ὅτι δὲν πληρώνονται οἱ μισθοὶ των· ὁ δὲ διευθυντὴς πρὸς ταῦτα εὐελπίδης λέγων διήγε, μέχρι οὗ οἱ διδάσκαλοι ἀπελπισθέντες ἔπαισαν νὰ διδάσκωσι τραπέντες τὴν εἰς τὸ δικαστήριον ἀγορεύσαν ἐκτός 2 (ἑνὸς Μωαμεθανοῦ καὶ ἑνὸς μὴ Μωαμεθανοῦ, ἵνα εἴπωμεν κατὰ τὴν ἐπίσημον τοῦ τόπου γλῶσσαν). Οἱ πλείστοι τῶν μαθητῶν, περὶ τοὺς 100, καίτοι ἐπὶ ἔρωσιν σχεδὸν πάντες τὰ διδάκτρα ὅλων τοῦ ἔτους, ἠναγκάσθησαν ν' ἀποχωρήσωσι τοῦ Λυκείου διὰ νὰ μὴ χάνωσι τὸν πολυτίμον καιρὸν των. Τὸ δικαστήριον κατεδίκασε τὸν κ. Τέτση νὰ πληρώσῃ τοὺς διδασκάλους, ἀλλὰ τὰ ἐπιπλά τοῦ Λυκείου πωληθέντα ἐξήρκεσαν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἑνὸς μόνου ἐξ αὐτῶν. Ὁ δ' ἐγχώριος τύπος ἐπεικῶς φερόμενος οὐδὲν ἔγραψε διὰ τὴν ἀσύγγνωστον ταύτην τοῦ κ. Τέτσης συμπεριφορὰν καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ πρὸς τοὺς διδασκάλους.

Κατόπιν ὅλων τούτων ὁ κ. Τέτσης ἔσχε τὸ θάρρος, ἵνα μὴ τι ἄλλο εἴπωμεν, νὰ δημοσιεύσῃ κατὰ τὴν προσέγγισιν τοῦ ἐπὶ τῶν σχολικῶν ἔτους μακροσκελὴ εἰδοποίησιν, ὅτι τὸ Λύκειόν του ἀνοίγει ὁσοντοῦπω τὰς θύρας του με πρόγραμμα μὲν μαθημάτων τὸ αὐτὸ, ἀλλὰ με 1 μόνον καθηγητὴν τῶν γυμνασιακῶν τάξεων (αὐτὸν τὸν ἴδιον) καὶ με 1 ἐλληνοδιδάσκαλον, τῆς δὲ λατινικῆς γλώσσης, ἥς ἡ διδασκαλία ὠρίζετο ἐν τῷ προγράμματι, οὐδεὶς ἐν αὐτῷ ἀνεφέρετο καθηγητῆς. Ἐν τῇ εἰδοποιήσει ταύτῃ ἐγένετο μεία ὅτι τὸ Λύκειον «ἔτυχεν ἡλικίης ὑποστηρίξεως οὐ τῆς τυχεύσεως», «τὰ δ' αἰτία, ἔλεγε, ὁ κ. Τέτσης, τὰ τοὺς μὲν ἤδη ὑπάρχοντες ἀπομακρύναντα, τοὺς δὲ προσελευσόμενους νέους μαθητάς κωλύσαντα καὶ ἐπιμένως τὴν ἐμὴν, τὴν τῶν γονέων ζημίαν καὶ πάντα τὰ συμπαρομαρτοῦντα αὐτῇ ἐπενεγκόντα ἡτὰν ὅλως τυχαία ἀποτυχία οὐδ' ὑπ' αὐτοῦ ἴσως τοῦ Κάλχαντος νὰ προοραθῇ δυναμί-

νη, ἐν τούτοις ἀναδεχόμενος ὅλην ἐπ' ἐμοῦ αὐτοῦ πάντων τῶν συμβάντων τὴν εὐθύνην...»

Ὡς βλέπει λοιπὸν ὁ ἀναγνώστης, τὴν πῶσιν τοῦ Λυκείου ἀποδίδει αὐτὸς ὁ διευθυντὴς τοῦ εἰς τυχαίαν ἀποτυχίαν, οὐδαμῶς δ' εἰς ραδιουργίας· ἡ μήπως κατ' αὐτὸν ἡ τυχαία ἀποτυχία εἶνε συνώνυμος τῇ ραδιουργίᾳ; διότι ἄλλως ἐλέγχεται ἀσυνεπὴς πρὸς ἑαυτόν.

Δὲν πιστεύομεν δὲ πάλιν νὰ ἐννοῇ ὅτι κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ τρίτου τοῦ-του ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ Λυκείου τοῦ αἰ ραδιουργία ἐκώλυσαν τοὺς μαθητάς τοῦ νὰ προσέλθωσι παρ' οὗτω, διότι ἐγνώρισεν καλῶς τοὺς Κυπρίους μαθητάς καὶ εὗρεν αὐτοὺς, ὡς ἀπερᾶνθη, ἀγχινοὺς καὶ νόημονας. Οὕτω δ' ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ τῆς νήσου καὶ νὰ φαντασθῇ λεονταίς Ὑδρας καὶ ραδιουργίας καὶ νὰ πλάσῃ ἀγῶνα μεταξὺ ἐαυτοῦ καὶ ἐκείνων, ἐξ οὗ ἔμως ἐμολογεῖ ὅτι ἐξήλθε κατησχυμμένος.

Κύριε Διευθυντά τοῦ «Νέου Ἐθνους»

Ἀποστελλῶ ὑμῖν τὰ κατωτέρω ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι θελετε τὰ δημοσιεύσῃ.

Πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὸ κύριον ἡμῶν θέμα δὲ, δυνάμεθα νὰ μὴ πλέξωμεν τὸν δίκαιον στέφανόν καὶ νὰ χαριετίσωμεν διὰ τοῦ προσήκουτος σεβασμοῦ τὴν ἰδρυσιν τοῦ πλωτοῦ Λυκείου τοῦ κ. Τέτσης τοῦ κρίμασιν, οἷς οἶδε Κύριος. Ἄρτι ἀφ' ἡμῶν μεταστάντος.

Ὁ κ. Τέτσης προθυμεῖται διὰ διατριβῆς του καταχωρισθεῖς ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Ἐνώσεως» νὰ γνωρίσῃ τῷ ἐνταῦθα κοινῷ, ὅτι δέχεται μαθητάς εἰς τὸ ἔσθον οὕτω ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθῆσμενον Λύκειον (τὸ τέταρτον ἢ πέμπτον ἔτος) ἀντὶ ἐνιαυσίου πληρωμῆς δώδεκα, ὁθ. λιρῶν, ἥτοι τὸ τρίτον τῶν ἐν Λάρνακι διδασκτῶν του. Ἐπειδὴ δὲ γράρει ταῦτα ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου «Αντώναν», καὶ οὐδαμῶς ἄλλοῦ ἔρχει τὴν ἔδραν τοῦ νέου, τεμένους του, πολὺ εὐλόγως δύναται νὰ εἰκάσῃ ὁ ἀντιγνώστης ὅτι ὁ κ. Τέτσης προσκαλεῖ μαθητάς ἐκ Κύπρου, ἵνα φρενῶσιν ἐν τῷ ὤκεανῳ, ἐν τῇ ψαμμύδει θαλάσῃ, ἐν τῷ ἀχανεῖ πελάγει, ἐνθα ἄρχει ἡ Ἀμοιρίτις καὶ δὲν ἐξικνεῖται τῆς Θείμδος ἡ δικαιοδοσία, οὐχὶ δὲ εἰς γῆν στερεάν, ἐπου ὑπάρχουσι «ραδιοῦργοι» καὶ ἀναγκαζέται νὰ ἐξαντλή τὰς σωματικές καὶ διανοητικές του δυνάμεις παλαίων καὶ ἀποκεραλίζων τὴν ἰδρυν τῆς ραδιουργίας.

Ὁ κ. Τέτσης λέγει ἐν ἀρχῇ τῆς διατριβῆς του, ἥτις, εἰρησθῶ ἐν παρόδῳ, οὐδὲνα ἐξέπληξεν, ὅτι «προσκληθεὶς ἐκτάκτως ἐπιμόνως καὶ ἐσπευσμένως παρὰ προσώπων, εἰς ὧν τὴν φωνὴν δὲν ἠδύνατο ἡ νὰ ὑπακούσῃ, ὅπως διεργανώσῃ καὶ διευθύνῃ νέαν καὶ πολλὰ ὑπισχυμένην σχολὴν καὶ

βλέπων ὅτι ἐκ Κύπρου ἀντὶ τοῦ ἀσχαλεῖσθαι εἰς τὸ κύριον αὐτοῦ ἔργον ὥφειλε νὰ καταναλώσῃ τὰς ἐναπολείψεις αὐτῷ νοητικές καὶ σωματικές δυνάμεις, ὅπως διεξαγάγῃ ἀδοξὸν καὶ ἄχαριν ποταπῶν ραδιουργιῶν ἀγῶνα κλπ. κλπ., ἀπερᾶσσε ν' ἀρροσθῇ εἰς τὴν διοργάνωσιν τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς του.»

Φρονούμεν καὶ δικαιοῦμεθα νὰ φρονώμεν, ὅτι ὁ κ. Τέτσης ὅτῳ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἐσπευσμένη καὶ ἐπείγουσα ἡ ἐντεῦθεν ἀπείλευσις του, ὥφειλε κατὰ καθήκον καὶ συγῶν τὰς στοιχειώδεις στέροις τύποις τῶν ὑπὸ τῆς καλῆς ἀγωγῆς πνεύσι ἀνθρώπων ἐπιβλαβέμενους, νὰ καταστήσῃ κοινωνοὺς τῆς ἐν Κύπρῳ ἀπελευσεῖς του ἐνίους τοῦλάχιστον τῶν φίλων αὐτοῦ, παρ' οἷς ἔτυχε, νομιζομεν, ἐκτάκτου ζην. Ὡφείλε λέγομεν καὶ ἐκ καθήκοντος πρὸς τὴν ἐνταῦθα νεολαίαν, ἣν ἐδίδοξεν, ὡς διατείνεται μετὰ παραδειγματικῆς ἀφίλοκερδείας, ν' ἀποχαίρειται αὐτὴν ἐκτός ἂν, ἵνα μὴ συγκινήσῃ τὰς ἀπλάς αὐτῆς καρδίας καὶ προκαλέσῃ κρουνοὺς δακρύων ὡς ῥόρον ἐγνώμοστῆς διὰ τοὺς σπανίους καρπούς, οὓς ἀπέφερε τὸ Ηαγ-κύπριον Λύκειον (Système Telsi), ἀπέσχε τῆς δημοσιότητος αὐ-

«Ὅσοι δ' ἀρῶν εἰς τὴν ἀδοξὸν καὶ ἄχαριν ἀγῶνα ραδιουργιῶν, δὲ δρῶν εἶχε νὰ διεξαγάγῃ, διαβιβαιοῦται αὐτὸν ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς Κύπρου, ἐξετασθὲν ἐπιστημονικῶς καὶ φυσικολογικῶς ὑπ' αὐτοῦ, εὐρέθη κατὰ πάντα παρθεῖνον καὶ ἀπηλλαγμένον ραδιουργιῶν, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐπεισεν αὐτὸν νὰ προβῇ μετὰ τοῦ χαρακτηριζόντος τὸν χαλκὸν τερὸν θάρρους εἰς τὴν ἰδρυσιν τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ηαγκύπριου Λυκείου.

Οἱ ὑπὸ σου νομιζόμενοι ραδιοῦργοι κ. Τέτσης, δὲν ἦσαν Κύπριοι, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῶν ὑπερῶν διδασκάλων, οἵτινες μὴ λαμβάνοντες τοὺς μισθοὺς των καὶ πιεζόμενοι ὑπὸ ξενόδοξων, ραπτῶν, κουρέων, ὑποδηματοποιῶν καὶ ἄλλων, ἡλάλαζον καὶ κατεβῶν καὶ στοιχιζόν προσέτρεχον εἰς τὴν Θέμιδα ἐξαιτούμενοι θεραπείαν καὶ ἀνακούφισιν.

Εἰς αὐδὲν λογιζόμενοι τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Τέτσης τότῳ τεχνικῶς φιλοδωρηθέντα ἐπίθετα τοῖς Κυπρίοις, ὧν τὸ μᾶλλον ἐπιλήψιμον ἴσως ἐλάττωμα εἶνε ἡ εὐπιστία, ἐξμολογούμεθα μετὰ σεβασμοῦ τῷ τριανοφόρῳ Ηοσιδῶνι, εἰς αὐτὴν ἰσχυράν καὶ παντοδύναμον προστασίαν ἀντίκειται ἡ τοῦ πλωτοῦ Λυκείου ἐπιτυχὴς λειτουργία, ὅτι δὲν ἔσχε τὸ ὀχληρὸν καθήκον ν' ἀντιμετωπίσῃ ἀδοξὸν ραδιουργιῶν ἀγῶνα, ἀλλ' ὅτι ἔτυχε σπανίας καὶ πρωτοφανούς δι' ἀνθρώπων ἀγνώστον δυστυχῶς τότε διατελούντα ὕλικῆς καὶ ἡλικίης ὑποστηρίξεως ἐν Κύπρῳ. Διότι τῷ μὲν πρώτῳ εἴτι τῆς ἰδρύσεως τοῦ Λυκείου

προσέβλεπον ὑπὲρ τοὺς 80 μ. ἤρτες τῶ δὲ δευτέρῳ - 130. καθ' ὃ ὁ ὕψος διδά-
ξας μόνον ἐπὶ ἐξαμηνίᾳ, ἔλαβε τρε-
δὴν τὰ διδάκτρα ὁλοκλήρως τοῦ συγ-
λικοῦ ἔτους!! Θελήσει λοιπὸν κ.
Τέτση ν' ἀποδώσῃτε εἰς ἄλλα οἷα,
γνώστα μόνον εἰς ὑμᾶς τὴν διέκ-
σιν τοῦ Λυκείου σας.

«Ο κ. Τέτσης τελευτῶν φιλοτιμεῖ-
ται νὰ δώσῃ ἡμῖν δείγματα ἐλευθ. ρι-
στητος λέγων ὅτι δὲν ἀπῆλθε τῆς Κυ-
πρου κομίζων μετ' ἐνυτοῦ ἁγριακὸν
χρῆμα, ἀλλ' ὅτι ἀρῆκεν ἐνταῦθα τὸ
ιδιόκον του. Ἀποδείξιν τῶν χρηματι-
κῶν του θυσιῶν δὲν ἔχομεν εἰμὴ ἀπαξ
ὅτι δηλ. ἐδίδασκε ν' ἀγρίῳ διὰ τὸ
Λυκίον του τὰ σκωληκόβρωτα καὶ
σεσηπῆτα κρᾶνία τοῦ μακαρίου Παυ-
λίδου τὰ παντὶ τρόπῳ πρὸ ὁλοκλήρου
σχεδὸν αἰῶνος ἀκαταπαύστως αἰτοῦν.
τὰ ὡς ἡ Βουλγαρία τὴν ἀνεξαρτησί-
αν των, ἐκτός ἂν ὁ κ. Τέτσης ἀποκα-
λῇ χρηματικὰς θυσίας τὰς ἑλληνι-
στὶ, ἀγγλιστὶ καὶ γαλλιστὶ περὶ ὠρο-
λογίων ὑπ' αὐτοῦ διανεμηθεῖσας ἀνά-
τις πόλεις, τὰς χωροπόλεις, καὶ τὰ
χωρία τῆς Κύπρου ἐντύπους ἀγγε-
λίας.

«Ο κ. Τέτσης, ὅστις ὠρεῖλε, νο-
μίζομεν, ἐξ ἀπλῆς τοῦλάχιστον αἰ-
δηματούνης νὰ τηρήσῃ σιγὴν περὶ τῶν
ἐν Κύπρῳ ἄθλων του, ὑπισχέεται
ἐπὶ πᾶσιν τὴν ἐκδοτὴν ἰδιαιτέρῳ φυλ-
λαδίου, ἐν ᾧ ὁ ἀποδότης ἐνὶ ἐκά-
στῳ τῶν προτάσεων.»

Εἰ καὶ θὰ ἦτο ὅπως μέγα ἀ-
δίκημα νὰ κατηνάλισκετο ὁ πολύ-
τιμος χρόνος τοῦ ἀνδρός, δὲν ἀπει-
χόμεθα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς νέας
ταύτης ἀφελοκερδοῦς ὑποσχέ-
σεώς του, ἐλπίζομεν δ' ὅτι δοθήσεται
αὐτῷ ἀφορμὴ ἵνα διαφωτίσῃ τὴν στέ-
νυσαν διὰ τὴν στέρησιν τοῦ Κύπρου
περὶ τῶν λόγων, δι' οὓς διὰ διατάγματος

τῆς Ρωμουνικῆς Κυβερνήσεως ὁ ἐξάρχος
Τέτσης ἠναγκάσθη ἐκὼν ἄκων γ. ἀ.
παρακρυβῆ τοῦ Ρωμουνικοῦ ἐδάφους.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐν κυβερνητικῇ ἀγγελίᾳ ὑπὸ ἡμε-
ρημνίαν 16 Ὀκτωβρίου 93 ἡ Αὐτοῦ
Εξοχότης ὁ Μέγας Ἀρμοστής δια-
τάσσει ἵνα ἡ ἐπὶ προελευσεῶν ἀπ'
εὐθείας ἐξ Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἐπιβτλ-
λεμένη καθαρίσις ἐλαττωθῇ εἰς πανθῆ-
μερον, ἥτις νὰ τελεῖται ἐν Λάρνακι.

«Ο κ. Τέμπλερ ἀνεχώρησε τῇ πα-
ρελθούσῃ κυριακῇ εἰς Λεμεσό, ὅπως
ἀναλάβῃ τὰ νέα αὐτοῦ καθήκοντα πα-
ρουσιαζόμενος ὡς κατήγορος ἐνώπιον
τοῦ αὐτοῦ συνεδριζούτος κακουργιοδι-
κείου.

Καθήμενος πρὸς τὸν ἐν Λάρνα-
κι ἐπαρχικοῦ Δικαστηρίου θὰ ἐκτε-
λῇ μέχρι τῆς ἀφίξεώς του κ. Λάσσελς
ὁ ἐντισυνταγματάρχης Σήγαρ.

Χθὲς ἐξεδικάσθη ἐνώπιον τοῦ Δικα-
στηρίου Λάρνακος ἡ ἐξῆς ἀξία ἀνα-
γραφῆς ὑπόθεσις:

Χωρικός τις ἐκ Λευκάρων κατήγγει-
λεν ὁθωμανὸν τινα ζαπτιὲν, ὅτι τὸν ἐ-
λῆστευσεν παρὰ τὸ μέρος «Πυχὰ» πλη-
σίον τοῦ χωρίου του, ἀφαιρέσας παρ'
αὐτοῦ ὁ στερλίνας ὑπὸ τὸ πρόσχημα
ὅτι ἤθελε νὰ τῷ ἀποσπᾷ μάχαιραν,
ἣν ἔφερε μετ' ἑαυτοῦ. Κατὰ τὴν δίκην
ταύτην εἰς μόνον μάρτυς παρούσας ἦν
ὅστις κατέθηκεν ἐνόρκως, ὅτι εἶδε μὲν
μακρόθεν τὸν ζαπτιὲν συμπλακέντα
πρὸς τὸν χωρικόν, ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἀ-
ποστάσεως δὲν ἤδυνήθη νὰ διακρίνῃ
ἐὰν οὗτος ἤρπασε πραγματὶ χρήματα.

Μετὰ τὴν κατάλειπιν ταύτην τὸ δι-
καστήριον ἠρώσῃ τὸν κατηγόρη-
τα ζαπτιὲν δι' ἑλλειψίν ἐπ' ἐκείνῳ ἀρ-
τυρίας.

Ἀφίκετο διὰ τοῦ τελευταίου αὐ-
στριακοῦ ὁ κ. Ἀρθούρος Φόστερ, ἀμε-
ρικανὸς ἰατρός, προτιθέμενος νὰ ἐξα-
σκήσῃ ἐνταῦθα τὸ ἐπάγγελμα του.
«Ο κύριος οὗτος διωρίσθη, ὡς πληρο-
φορούμεθα, πρόξενος ἐν Κύπρῳ τῶν
«Ἠνωμένων» Πολιτειῶν τῆς Ἀμερι-
κῆς.

Τῇ προπαρελθούσῃ κυριακῇ ἐτελέ-
σθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ
«Ἁγίου Βαβατζινιά» ναοῦ τῶν «Ἀγί-
ων Ἀναργύρων», χοροστατοῦντος τοῦ
Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτί-
ων Κου Κυρίλλου κατ' ἐντολὴν τῆς
Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου.

Ἐκομίσθησαν ἐσχάτως οἱ σιδηρο-
στῆλαι, οἵτινες θὰ χρησιμεύσωσι διὰ
τὸ θέατρον Λευκωσίας, ὅπερ ἀνοικ-
θεῖται ὁ παντὶς ἐκείνου ἀξίος κ. Γ.
Παπαδόπουλος.

Πότε ἄρα γι καὶ οἱ ἡμετέροι συμπο-
λίται θέλουσι σκεπθῇ ἐνδιαφερόντως
περὶ οἰκοδομῆσεως θεάτρον ἀξίου λό-
γου καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει;

«Ο κ. Ἀλέξανδρος Γεωργίου, μαθη-
τῆς τῆς γ' τάξεως τῆς Ἑλληνικῆς
Σχολῆς Λάρνακος, μεταβάς εἰς Κων-
σταντινούπολιν χάριν εὐρυτέρων σπου-
δῶν ἐν τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ τοῦ Γένους
Σχολῇ, κατετόχθη εἰς τὴν γ' τάξιν
τοῦ ἀνωτάτου ἐκείνου τῶν ἐν Τουρκίᾳ
ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων. Ὁ ἐνταῦ-
θα φίλος τοῦ ἀπαιτούμενου αὐτῷ τὰ
συντάγματα τῶν.

Φ.

Ἐν ἡλικίᾳ 63 ἐτῶν ἐτελεύτησεν ἐν-
ταῦθα τῇ νυκτὶ τοῦ παρελθόντος σαβ-
βάτου ὁ ἰατρός

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΑΠΠΑΣ.

«Ο ἀποθανὼν καταλείπει σύζυγον
καὶ δύο υἱοὺς βαρυνενοῦντας, οἱς ἐκ-
φράζομεν τὰ συλλυπητήρια ἡμῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΒΙΒΛΗΣΕΙΣ

ΦΡΟΥΡΙΑ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Κατὰ γερμανικά φύλλα, ἀρχεται
προσεχῶς ἡ κατασκευὴ διαφόρων μι-
κρῶν φρουρίων μεταξὺ Μίετς καὶ Σα-
άρδουργ, ὅπως ἐν περιπτώσει γαλλι-
κῆς ἐισβολῆς, μὴ περιέλθωσιν αἱ συγ-
κοινωνίαι εἰς κίνδυνον.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ ΚΑΙΟΜΕΝΟΝ.

Τηλεγράφημα ἐκ Νέας Ὑόρκης
ἀγγέλλει ὅτι τὸ ρωσικὸν ἀτμόπλοιο
«Ἀλφόνσος Τέρκε» ἐκάη κατ' αὐτὰς
ἐν τῇ θαλάσῃ. Ἐκ τοῦ πληρώματος
δὲ καὶ τῶν ἐπιβατῶν ἀπώλοντο 60
ἄνδρες.

ΚΑΡΝΩ ΚΑΙ ΤΣΑΡΟΣ

«Ο πρόεδρος τῆς δημοκρατίας ἐπε-
δοκίμασε κατὰ πάντα τὸ πρόγραμμα
τῶν ἐργῶν ὑπὲρ τῶν Ρώσων. «Ο πρό-
εδρος θὰ παρατιῇ εἰς ἐπίσημον θεα-
τρικὴν παράστασιν. «Ο βαρὺν Μο-
ρεγγαίμ ἀνέγνωσεν εἰς τὸν πρωθυπουρ-
γὸν τηλεγράφημα τοῦ Τσάρου, ἐκφρά-
ζοντος τὴν εὐχαρίστησιν αὐτοῦ εὐγνωμοσύ-
νην ἐπὶ ταῖς ἐνδεξίαις συμπαθείας, ἃς
ἐξεδίηλθεν ὁ κ. βαρὺ καὶ ἡ γαλλι-
κὴ κυβερνήσις ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ
ναυαγίου τοῦ ἀτμοπλοίου «Ρουσάλ-
κας.»

ΕΠΙΦΥΛΑΔΙΣ ΤΟΥ Ν. ΕΘΝΟΥΣ.

Η ΠΡΩΤΗ
ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ.

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
(ΥΠΟ Κ. ΓΕΡΟΔΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΝΥΚΤΙ
ΚΕΦ. Β'.
ΜΑΡΙΑ-ΣΤΕΛΛΑ.

Καὶ αἱ δύο λοιπὸν ἤρξαντο συνδιαλεγόμε-
ται μετὰ τῆς ἀνεπιτηδεύτου ἐκείνης φαιδρότητος
τῆς νιάρης ἡλικίας, ἡ μὲν Στέλλα μετὰ διαχύ-
σιως αἰσθημάτων καὶ ἀνεπιφυλάκτως, ἡ δὲ Αἰ-
κατερίνη μετ' ἐπιφυλακτικότητος καὶ τιμῆς συ-
στολῆς.
—Ἀδελφόν, εἶπεν ἡ πρώτη ἔχουσα πάντοτε
κατὰ νοῦν τὸ σχέδιον αὐτῆς, μοὶ κρύπτεις τι, τὸ
ὅποιον γνωρίζω. «Ο πάππος μου συνέθεσε στί-
χους διὰ σὲ καὶ σὺ δὲν ἠθέλησες νὰ μοὶ τὸ φα-
νερῶσῃς.
—Πράγματι ἀπῆντησεν ἡ ἑτέρα μειδιῶσα, ἐλ-
θόντα νὰ σοὶ ἐκμυσθῇ περὶ τούτου καὶ πολὺ
λυπούμαι, διότι φαίνομαι ὡς μὴ ἔχουσα ἐμπι-
στοσύνην πρὸς σέ, ἐνῷ ὠρεῖλον νὰ σοὶ δείξω
τούς τὸσον θαυμαστὰς στίχους τοῦ πάππου σου.
—Ἀληθῶς;
—Μάλιστα, εἶπε τότεν ὡρεῖλον καὶ ἐπιτυχί-
τις.

ὥστε καὶ ὁ αὐστηρότερος κριτὴς θὰ κατέταττεν
αὐτοὺς μετὰ τῶν στίχων τῶν δοκιμωτέρων
ποιητῶν μας! ... Ἀλλὰ, ἐξηκολούθησε μετ' ὁ-
ρους μῆλλον σοβαροῦ, προσερίλθι μοι Στέλλα,
ἦλθε καὶ ἡ ἰδική μου σειρά νὰ παραπονηθῶ ἐ-
ναντίον σου, διότι καὶ σὺ ἐπίσης μοὶ κρύπτεις τι...

Καὶ προσέειπε τοὺς λόγους τούτους ἠένεισε
μετὰ διαπεραστικῶν βλέμματος τοὺς γλυκύτα-
τους ὀφθαλμούς τῆς φίλης αὐτῆς. Αὐτὴ ἔγεινε
καταπόρρωτος ἐξ αἰδοῦς καὶ ἐρρίχθη εἰς τὰς
ἀγκάλας τῆς Αἰκατερίνης:

—Συγχωρήτῳ μοι, εἶπεν αὐτῇ, ἀλλὰ δὲν ἐτόλ-
μων, δὲν εἶχον τὸ θάρρος, διότι γνωρίζω ὅτι θὰ
μὲ ἐπέπληττες καὶ ὁμως...

—Καλὴ καὶ προσερίλθι μοι Στέλλα, εἶμαι μέ-
λις κατὰ δύο ἔτη μεγαλύτερα σου, ἀλλὰ δὲν ἔ-
χω τὸν αὐτὸν, οἶόν καὶ σὺ, χαρακτῆρα, καὶ ἐ-
πειτα... ἀλλ' ἂς μὴ ἐμιμῶμεν περὶ ἐμοῦ
τώρα, ἂς ἐμιμῶμεν περὶ σοῦ καὶ μόνον. Μή-
πως νομίζεις, ὅτι δὲν παρετήρησα πόσον κατ'
αὐτὰς μετεβλήθης; Σὲ διαβεβαίω, ὅτι, ἂν μὴ
χαί τοῦδε δὲν ἀπερὸυκάλεσα νὰ μοὶ ἀποκαλύψῃς
τὸ μυστικόν σου, εἶνε δότι περιμένον τοῦτο ἀ-
πὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν ἀπὸ σέ. Λέγε μοι λοι-
πὸν, κάμε μοι τὴν ἐξομολόγησίν σου, ὡς θὰ ἐ-
καμνεις αὐτὴν πρὸς τὴν ἰδίαν μητέρα σου, ἐὰν
εὐρίσκητο ἐπὶ τῆς γῆς ἐν μέσῳ ἡμῶν.

—Ναί, ἀγαπῶ, ἐφίθυμειν ἡ νεαρὰ κόρη σχε-
δὸν εἰς τὸ αὖς τῆς φίλης τῆς... Ἐὰν κα-
λῶς ἢ κακῶς πράττω ὅτι τὸ γνωρίζω. Τῇ

πρώτῃ συνηντήθησαν τὰ βλέμματά μας, εἰς
τὸν κῆπον τοῦ Σίντρα, ἔνθα ὁ πάππος μου με-
τ' ἔχεν ὀδηγήσῃ ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἐξο-
δὸν μου ἐκ τοῦ μοναστηρίου. Πῶς τοῦτο συνέ-
βη δὲν θὰ ἤδυνάμην νὰ σοὶ τὸ εἶπω, ἀλλ' ὅτι
ἡσθάνθη ἐπὶ τῇ θύκῃ μου, οὐδὲν γλῶσσαν θὰ
ἤδυνάτο νὰ τὸ περιγράψῃ. Μὲς ἡκολούθησεν ὅτε
ἐπεστρέφον περὶ ἐκ τοῦ περιπάτου. Δὲν ἐ-
στρεψάμην τὴν κεφαλὴν οὐδ' ἀπαξ, ὡς ἔ-
σως τὸ φαντάζεσαι. Μολοντοῦτο εἶχον ἐνδομυ-
χόν τινα προαίτησιν ὅτι μὲς ἡκολούθει. Πρὸ
τῆς θύρας μόνον τοῦ οἴκου ἐνῷ ὁ πάππος ἤτοι-
μάζετο νὰ κρούσῃ διὰ τοῦ ρόπτρου, μὴ θέλουσα
νὰ τὸν ἀπελπίσω ἢ μᾶλλον ὑπέκρουσα εἰς ἀ-
καταμάχητον τῆς καρδίας μου ὠλήσιν, ἔστρε-
ψα ταχέως τὸ βλέμμα πρὸς τὸ μέρος, ἔνθα ὁ
πίθετον ὅτι εὐρίσκητο. Αἰκατερίνη! εἶδον αἶ-
γλην ἀπαστρέπτουσαν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου,
ἥτις μὲ ἐθάμβωσε καὶ ἡ καρδίᾳ μου δὲν μοὶ ἀ-
νῆκε πλέον. Ἀλλὰ μὴ θελήσῃς τώρα νὰ μ' ἐ-
πιπλήξῃς. «Ο, τι θὰ μοὶ ἔλεγες, τὸ ἐπανέλαθον
ἐγὼ κατ' ἑμαυτὴν ἐκαιοντάκις ἔως χωρὶς νὰ
δυνήθω ν' ἀπομακρύνω τὴν εἰκόνα τῆς προσ-
φίλους μοι καὶ γλυκείας ὁπτασίας. Τί τὰ θέ-
λεις; τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἐσπέραν ἦλθεν ὑπὸ
τὸν ἐξώστην... Ἐὰν ἤκουες τοὺς ὄρκους του,
ἀναμνηστικῶς ἤθελες μὲ συγχωρήσῃς.
—Δυστυχῆς κόρη, ὑπέλαθεν ἡ ἑτέρα μετὰ θλι-
βεροῦ ὄρους. Εἶσαι τόσον ἀπειρος ἀκόμη καὶ ἐν-
λεπνῆς! ἡ εὐπιστία σου ἐκείνη σου ὥσως ἀπα-
τάται καὶ λῆθις τὰ μέτρα σου. Δὲν ἔχεις πλε-

ον μητέρα διὰ νὰ σὲ προστατεύῃ ἢ ἀδελφὸν διὰ
νὰ σὲ ἐκδικήσῃ.
—Ὁ Αἰκατερίνη, δὲν ἔγω τίποτε νὰ φοβώμαι,
διότι γνωρίζω ὅτι μὲ ἀγαπᾷ μετὰ τῆς αὐτῆς
εὐλεψίας, μετ' ἧς καὶ ἐγὼ ἀγαπῶ αὐτόν.
—Ὅτι μοὶ εἶπες τὸ ὄνομά του;
—Δὲν τὸ γνωρίζω.
—Πῶς; δὲν γνωρίζεις οὐτε τὸ ὄνομά του;
«Ἐχει τοῦλάχιστον τὸ ὄνομα εὐγενεῖς τινος;
—Ὅλοι μοὶ φαίνονται μικροὶ ἀπέναντί του.
—Ἐπὶ τίλους εἶνε εὐγενῆς;
—Ἀλλὰ τί μὲ μέλει ἀπὸ τὸν ἀγαπῶ!
—Ὁ! δυστυχῆς Στέλλα.
—Μὴ ἀνησυγῇς, Αἰκατερίνη. Ἀδελφὸν τὴν ἐ-
σπέραν θὰ μοὶ εἴπῃ τὸ ὄνομά του, μοὶ τὸ ὑπε-
σχέθη. Ἀλλὰ πρὶν ἢ δυνήθω νὰ σοὶ τὸ εἶπω
θὰ σοὶ δείξω τὴν εἰκόνα αὐτοῦ. Περιμένε
μόνον μίαν στιγμήν.
—Ἀλλ' ἐνῷ ἡγείρετο, ἦλθεν καὶ εἰδοποίησεν
τὴν Αἰκατερίνην, ὅτι ὁ ἀδελφός τῆς, ὅστις ἐπε-
ράτωσε τὴν παρὰ τῷ βασιλεῖ ἰδομαδιαίαν ὑ-
πηρεσίαν του, περιέμενεν αὐτὴν ἐν τῷ ὄχημα-
τι πρὸ τῆς θύρας τοῦ ἱππότου, ἵνα τὴν ὀδηγήσῃ
εἰς τὸν περίπατον τοῦ Σίντρα.
—Τότε λοιπὸν μεταβίβῃς τὴν πρωτίαν, εἶπεν ἡ
Στέλλα.
—Ναί, ἀλλ' ἐκτίσθητί μοι, ὅτι μέχρις οὗ σὲ
ἐπαιδῶ θὰ γνωρίζῃς τὸ ὄνομά του καὶ θὰ φα-
νερῶσῃς τὰ πάντα εἰς τὸν καλὸν σου πάππον.
Βλέπεις, ἀγαπητὴ μου, ὅτι ἡ παραστύπησις αὐ-
τῇ ἐκ μέρους τοῦ ἱρατοῦ σου διὰ τὸ ὄνομα

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΑΝΔΡΕΣ ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Εκ τού «Ανατ. Αστέρος» παραλαμβάνομεν τα ακόλουθα:

—Μιλτών, ο τυρλός ψάλτης του «Απολειθέντος Παράδεισου», νυμφευθείς το τρίτον και μη εύρων παρά τη τρίτη γυναίκα τὸν «Παράδεισον» ἤκουσε μὲ τῶν ἡμερῶν παρὰ τοῦ λόρδου Βουκιγχαμ τὴν φιλοφρόνησιν ἡ σύζυγός σας εἶναι πόθος. — «Αὐτὸ τὸ γυναικὶς τὸν δὲν δύναται νὰ τὸ ἐννοήσω, ἀπήντησεν ὁ ἄγγελος ποιητής, διότι εἶμαι τυρλός, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀκίνθου τῆς αἰσθανομένης, ὅτι ἔχετε δίκαιον». Ἀλλοτὲ ἤρω-τήθη ἂν οὐκ ἐδίδεχεν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ζῆνας τινὰς γλώσσας «Ὁχι, ἀπεκρίθη, εἰς τὴν γυναικα ἄρκει μία γλώσσα!» Ἀλλοτὲ δ' ἐρωτηθεὶς διατί ὁ διάδοχος τῆς Ἀγγλίας στέφεται μὲν κατὰ τὸ 14 ἔτος, νυμφεύεται δὲ μόλις κατὰ τὸ 18, ὁ Μιλτὼν ἀπεκρίθη «διότι εἶνε δυσκολώτερον νὰ κυβερνήτῃ τις μίαν γυναῖκα ἢ ὅλην τὴν βασιλείαν».

Ἀρίστιππος, ὁ Ἕλληνας φιλόσοφος, πρὸς φίλον ζητοῦντα συμβουλήν ὅπως γυναῖκα νὰ νυμφευθῇ οὐδὲν εἶπε, δύναται νὰ σοὶ συμβουλεύσω διότι ἂν εἶνε ὡραία, οὐκ ἀπατάσκει ὑπ' αὐτῆς ἂν εἶνε δυσειδής, οὐκ ἀπατάσκει ἂν εἶνε πτωχὴ, κατὰστρέφεται, ἂν πλουτίζῃ γίνεσαι δούλος αὐτῆς ἂν εἶνε εὐρύη, οὐκ περὶ μισροῦνται, ἂν ἀμαθὴς, οὐκ τὴν ἀνδράζης ἂν τέλος κακὴ, οὐκ γένῃ βίανός σου. Ἀξίον σημειώσω: ὅτι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι οὐδόλως ἦσαν σπάνιοι οἱ μισογῶναι, ἔγινον δὲ μάλιστα τὸ ζήτημα ἂν ἡ γυνὴ ἔχει ψυχὴν εἶχον ἄρα γε ἄδικον οἱ ἄλλοι, εὐθύμην ἐκεῖνο, ἀνθρώποι καὶ εὐρύη; ἢ οἱ ἰπποὶ τοῦ μεσαίου αἰῶνος, οἵτινες ἐρύθειζον τὰ ὄματα αὐτῶν κατὰ τὰ νεύματα τῶν γυναικῶν; Ὁ Μαυρίκιος Ζοκαί, Οὐγγρὸς μυθιστοριογράφος ἀπεφάνητο, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δύο εἰδῶν γυναῖκες, δηλονότι γυναικὶς ἔχουσιν καρδίαν καὶ ἀγαπᾷται ἕνα, καὶ γυναῖκες μὴ ἔχουσιν καρδίαν καὶ ἀγαπᾷται πρὸς πολλούς.

Ἄλλ' ὁ Ἰωάννης Παῦλος ἐξήνεγκε τὴν ἐξῆς εὐμενεστάτην ταῖς γυναῖκι γνώμην: «Γυνὴ συνηθῆκε εἶναι ὁ ὑστάτος φίλος, ὅστις παρὰ μένει τῷ ἀνδρὶ ἐν τῇ δυστυχίᾳ». Ὁ Ναπολέων, ὅστις δὲν ἤδυνάτο νὰ ζῇ ἀνευ ἀγάπης πρὸς γυναῖκα, ἐξέτιμα δὲ καὶ τὰ προτερήματα αὐτῶν ὅσας δὲν ἀπερρίπτοντο κατ' αὐτοῦ, εἰπὼν ποτε: «Ὑπάρχουσιν γυναῖκες, αἵτινες ἔχουσιν ἕνα μόνον λάτριν. ὅτι δηλαδὴ δὲν εἶνε ἄνδρας. Ὁ Γαίλιος ἐδίδετο καὶ ἐπιγυρόμενος τὴν τοῦ Περικλέους γνώμην, ὅτι ἡ ἀρίστη τῶν

του, εἰμὲ ἀνθρώποις περισσοτέρων ἢ ὅσον θὰ ἡδυνάτο νὰ σοὶ τὸ ἐκφράσω.

—Ὁρκεῖται νὰ πρῶτω, ὅτι ἡ προσωπὴς φι-λία σου ζητεῖται ἔμψυ. Μεθ' αὐτῆς λίαν τὸν ἀγαπᾷ, ἀλλὰ προσωπὴ πάντοτε ἀντ' αὐτοῦ τὴν τιμὴν μου, εἰδ' ἄλλως δὲν θὰ ἤμην ἀξία αὐτοῦ.

—Χαίρει, λοιπόν, καὶ βαπτίσθητι εἰς ἐμὲ διὰ τὴν προσωπὴν τῆς μεθ' αὐτοῦ, ἐκτός ἂν ὁ βασιλεὺς εἶνε ἀσθενής, διότι τότε ὁ ἀδελφός μου ἦτο μετ' ἐμποδιστὴ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξέλθω.

—Διὰ τί τοῦτο Αἰκατερίνη;

—Διότι ὅταν ὁ βασιλεὺς ἀσθενῇ βρῶμαι οἱ ἐν τοῖς ἀνταρτίαις ὑπὸ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ δια-τελοῦντες καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν ἐρείδουσιν νὰ μὴ φαίνωνται δημοσίᾳ. Εἶνε ἔθιμός τῆς αὐ-τῆς.

Καὶ αἱ δύο νύκτι κόρην ἐνχαλιδεύονται ἀλλήλας ἀπεχωρισθῆσαν.

ΚΕΦ. III.

ΤΟ ΣΥΜΒΑΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ.

I.

Μόλις τὸ Θωμάς Σίλβαν ἐξῆλθεν ἀκροαθῆναι τῆς ἐδῶ τῶν κλεπτῶν, ἀφῆκας τὸν ἐντιμὸν αὐτοῦ συνάδελφον ἀδμονοῦντα ἐν τῷ ἐμαρ-τίῳ, οἱ βοηθοὶ τῆς δικαιοσύνης ὁρμηθέντες ὅτι καὶ συνιδκινεῖν ἐν τῇ φωνῇ αὐτῇ τοῦ κλεπτῆρος εἰσώμενοι ἐντὸς αὐτῆς.

Ἰδόντες οὖν τὴν θύραν ἀνεκτὴν καὶ τὸν ἡμιγυρόντα λόγον ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἦτοι μετ' ἄλλων τριῶν χωλῶν ἐβόλων ἀπετίλει τὸ ὅλον τῶν ἐπιπλάνων τοῦ φυλάκος. ἐνέμισαν ὅτι αὐτὸς δὲν ἦτο μακρὸν καὶ διὰ τὸ νὰ ἀπορῶνται νῆ τῷ δώτῳ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι τὸν παρε-

γυναικῶν ἐστὶν ἐκείνη, περὶ τῆς ὁποίας οὐδεὶς γίνεταί λόγος.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ. ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σίτρος, πρὸς γρ. 22 τὸ καλόν.
Κρεθὴ, πρὸς γρ. 10—11
Ὁρόβος ἐκτόπιος, πρὸς γρ. 24—25
Σήσαμις, πρὸς γρ. 2 καὶ 30 παρ. τὴν ὁκάν.
Βαμβάκος πρὸς γρ. 11 καὶ 31 παρ. τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 10—17.
Βρώμη, πρὸς 11—12 τὸ καλόν.
Μαλλία ἀκίθαρτα λευκά 17 τὴν λίτραν, καὶ 15 τὰ κόκκινα.
Ἐλαιον, ἐξωτερικὸν πρὸς γρ. 21 τὴν λίτραν.
Ἐλαιον ἐντόπιον, πρὸς 22 1/2.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 410 τὸν σάκκον.
Καφρὲς, πρὸς γρ. 20—21 τὴν ὁκάν χυδρ.
Ὁρόζιον, πρὸς γρ. 195 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 1/2—7 τὴν ὁκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 35—36.
Μέλιον ἀγγλικὴν γρῶσι 182.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΥΠΟ Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ. ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ.

Πωλεῖται ἀντὶ 2 1/2 γρ. ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖω τοῦ κ. Πολυδώρου Νικολαΐδου ἐνταῦθα, εὐρίσκεται δὲ καὶ ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κ.κ. Δ. Πετρίδου καὶ Ε. Μιχαηλίδου ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἰπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

μόνεον συνεπιδρώσαν εἰς τινὰ γωνίαν καὶ περιέμενον τηροῦντες ἄκρην σιγῆς.

Ἄλλ' ὅμως δὲν ἐρύλαζαν ἐπὶ πολὺ τὴν ἡ-λιαν τῶν ταύτην, καθότι ὁ ἐκ τῶν συναδελ-φῶν αὐτῶν προσηνὲς ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι τοῦ οἴκου τοῦ Θωμάς φεγγίτου, διεβλὼν διὰ κρημαστῆς γερούρας εἰς τὸ ὑπερῶν τοῦ οἴκηματος καὶ ἐ-καίθεν καταβὰς διὰ κλίμακος εἰς τὸ ἱσόγειον ἐξήγγηκεν αὐτοῖς διὰ βραχίων ὅτι ἀνωρελῶς παρεμύοντο. Αἱ ἐξηγγήσεις του ἦσαν, ἀκριβὲς δι-ότι καὶ ἦν σιγῆς ἐξήγγηκε ὁ ἐκκλημπότα-τος εἶδεν καὶ τὸν Σίλβαν φεγγίτη βεβιασμένως, ὥστε προεκθανομένην ὅτι καὶ θὰ συνιδκινεῖν ἐν τῷ οἴκῳ του.

Ἄλλ' ἀπεσπάρηκεν ὁ φρουρὸς, ἐν ἑκ τῶν δύο πτηνῶν τῶν πρὸ μικροῦ εὐρισκομένων ἐν τῷ κλωθῷ τούτῳ, τὸ ἐν ἀκίπῃ, τὸ ἕτερον εὐρίσκε-ται ἀκόμα ἔδω.

Καὶ ἐπειδὴ ἐρρίπτετο ἱερῶν ἐπὶ τινὰ ἐπὶ τῶν συναδελφῶν του, διεῖκε αὐτοῖς διὰ τοῦ δακτύλου τὸ ἐρρίπτον, διέταξε νὰ τὸ ἀνοί-ξωσιν.

Ἀνωρελῶς ὁ ἀμειψόμενος ἀνταρτίος ἀνταρτίος οὐδὲ καὶ ἐκινήθη, ἀφ' ἧς σιγῆς ἐξῆλθεν οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες. Συνεῖχε τὴν πρὸν του, ἀκούμενος εἰς τὸ ν' ἀπειθῇ καὶ ἐκείνου μυρία ὅσας ἄρας κατὰ τοῦ συνεῶρος του. Μο-λοντοῦτο δὲν ἀπεκρίθη ἐκ τῆς θέσεώς του ταύτης, ἀλλ' ἤλπιεν ὅτι αὐτὸς οἱ συνάδελφοί του ἀπερρίπτοντες ἐκ τῆς ἀνωρελῆς περιμε-νέμεναι ἤθελον κτελεῖν τῆς οἰκίας τοῦ Θωμάς,

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ἐκμετρίσαν ἐσχάτως ἐνταῦθα καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τι-μάς.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀπευθυνήσων εἰς τὸ ἐν Λάρνακι πρακτορεῖον τῆς ἐ-ταιρείας Prince Line.

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὑψερδ» οἰκίᾳ τῆς Κας Αὐγουστῆς Κ. Λαπα-λαμπίδου ἡ εἰς τὴν νέον ξενοδοχεῖον ὑ-πό τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητρίδος, ἐνθα οἱ πρῶτοι οἰκοδομηθέντες εὐρύχω-ρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο ἔχει διακρίνη ἄκρα καθαριότητος καὶ ἐκ-τακτος περιποιήσεως, διό οἱ πελάται ἐτῶσαν βίβησι, ὅτι θὰ μένωσι κατ' ὅλα εὐχαριστῆμεναι.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίνεται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πά-σης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς, εἰς: ἐτι-κέτται καπνοῦ, ἐνοικιασθῆναι, γε-ωστικὰ γραμμάτια, ναυλοσυμφωνη-τικὰ, δηλωτικὰ Τελωνείου, διπλώτυ-πα, φερωντικὰ κλπ.

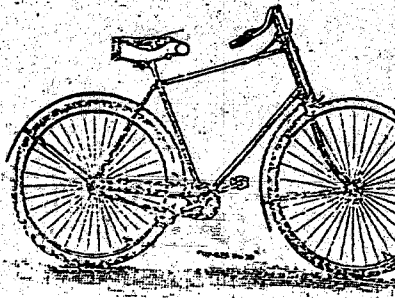
οὗτος δὲ ἐνός λακτίσματος τοῦ ποδὸς θὰ ἐρρή-γνυσεν τὴν θύραν τῆς εἰσόδου καὶ θὰ ἀπὸ-λάττετο. Πλὴν ἡ ἀρετὴ τοῦ τελευταίου ἐπὶ-νεγκε προεβλεπὴν εἰς τὰ μηχανήματα του καὶ ἡνυχάζον νὰ ἐκλογίσῃ κατ' ἐκ-τὸν ὅτι θάττον ἡ βράδιον ἡ ἀρετὴ λαμβάνει τὴν ἀνταμειβὴν τῆς.

II.

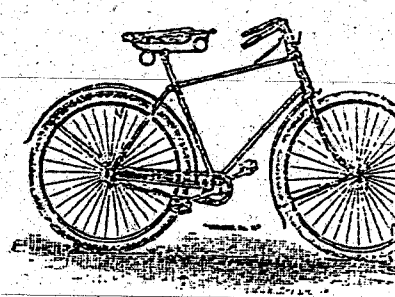
Ὁ κλητὴρ ὅστις ἐρρίπτεται ἐπὶ τοῦ φεγγίτου ἀκούσας πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θωμάς Σίλ-βαν συμβάντα ἐγνώριζε καλλίστα τίς ἦτο ὁ ἐν τῷ ἐμαρτίῳ κεκλεισμένος. Οἱ λοιποὶ κλητῆρες οὐδὲν καὶ ὑποπεσθῆσαν περὶ τούτου, διό ὅτι ἔλαβον διαταγὴν νὰ οἰκίσωσι καὶ εἶδον τὸν αὐ-τὸν ἡμιγυρόντα φωνὴν ἐκπλήξως. Ὅσῳ πανούρ-γος καὶ ἂν ἦτο ἡσθάνθη ἐν αὐτῷ κατ' ἐκεί-νην τὴν σιγῇ μείστην ἀμνηστὴν σκεφθεὶς ὅτι εἶχε νὰ λογαριασθῇ μετ' ἀνθρώπων τοῦ ἴδιου ἐαυτοῦ ἐπαγγέλματος καὶ οὐχὶ μετ' ἀπλῶν τινα πολιτῶν. Ἦγνοι ἄλλως τε κατὰ πόσον ὁ ἀνα-καλύπτει αὐτὸν συνάδελφός του ἦτο μεμνημέ-νος εἰς τὰς μικρὰς του ὑποθέσεις. Μολοντοῦτο ἐννοεῖ ἐντοτικῶς, ὅτι ἐγνώριζεν ἐξ αὐτῶν πολ-λὰ. Ἐπειδὴ οὖν ὡρεῖτο παρεῖναι νὰ παύσῃ τὸ μένος του, ἐλαβὼν ἀπόφασιν, ἵνα κατὰ δύνα-μιν ὑπερσπύσῃ αὐτόν. Καὶ ἐκ τῆς σκέψεως μεταβὰς παρεῖναι εἰς τὸν λόγον:

—Τὶ διέβωλον! ἀνέκραξε, τί τίχα σημαίνει τοῦτο παρακαλῶ καὶ μετ' ἐλπίσεως πάντως ἐν ἀ-παρίᾳ εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἐν-

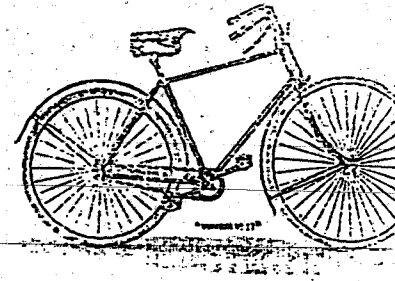
ΠΟΔΗΛΑΤΑ

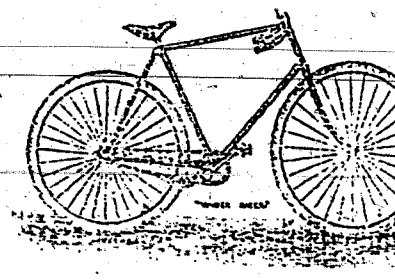
HUMBER

ΤΑ ΣΤΕΡΕΩΤΕΡΑ

ΤΑ ΚΟΜΨΟΤΕΡΑ

ΤΑ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ

μαρίου τούτου, ἀλλ' εἶχον ἀναμνησθῆσαι τοῦ λόγου μου, ὅπως εἰσέλιθω. Προσπαθῆσαι νὰ τὸ ἐννοήσῃς παρακαλῶ, διότι εἰς οὐδὲνα ἔγω νὰ λώσω λογαριασμοῦ.

—Ἀρκεῖ, ἀρκεῖ, ἀνέκραξε περισφόντικως ὁ ἀ-χρηστὸς τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων. Ἀρκεῖ παρακαλῶ, σὲ διέπειμαι ὑπὸ τὴν προστασίαν σου ἵππος εἶσαι ἢ μᾶλλον ἢ προσωπὴ σου ἵππος. —Τί; ἀπήντησεν ἀναίδως ὁ κ. Ἀμβρόσιος. Πότε Σίλβαν, δὲν ἔγω ἢ μίαν λέξιν νὰ σοὶ ἀ-πειθῶν καὶ μάλιστα ἀνευ ὑπερσπύσεως. Ἰλλθον νὰ κρυφθῶ ἔδω, διότι μετ' ἐκείνου τὰ ἀστυνομικὰ μου γρῆσι καὶ δὲν ἔγω νὰ ἐξήγγηθῃ ἢ μετὰ τοῦ πρωτοδικαστοῦ τῆς Διοσκωνίας.

—Ἄ! τώρα ἐννοῶ, ὑπέλαβον ὁ ἑτερος, αὐτὸς ἰ-ἀκκος καὶ ἀπλῶς Θωμάς σὲ ἐκλείπειν ἔδω μίση διαρκούσης τῆς πρὸς τὸν ἐκκλημπότατον συνδιαλέξωσός σου, ἀκριβῶς διὰ τὸ σὲς εὐκολύ-νη ν' ἀκούσῃς χωρὶς νὰ κρίνῃς ὅτι εἰς τὴν ἐντιμὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν προσεβόλας καὶ ἵνα δυνηθῇ νὰ κἀμτες μετὰ δικαιοσύνης τὴν ἐκ-θεσίαν σου πρὸς τὴν δικαιοσύνην. Εἰπότε μοι παρακαλῶ, ποῖαν ἀνταμειβὴν τῷ προσφίρῳ ὥστε νὰ φανῇ τόσον ἀγνώμων πρὸς ὑμᾶς τὸ ἐκλεκτόν μας συνάδελφον αὐτὸς ὁ τόσον γενναῖ-ος Θωμάς καὶ νὰ φῶν χωρὶς νὰ συμπαράλ-θῃ μετ' αὐτοῦ τὸν γρηκὸν καὶ πιστὸν τὸν ἱ-ταῖρον;!

(Ἀκολουθεῖ.)